

קורות חיי דוד בנעט

מאת: עמיחי בנעט ערך: מ. לנדו

דוד רפאל בנעט נולד בניו-יורק, בכ"ח בתשרי תרפ"ב (29.10.1921) להוריו זאב ואסתר בנעט, ילידי ארה"ב.

בנעט למד בבית ספר כללי ואחיה"צ למד יהדות ב"תלמוד תורה". כשהגיע לגיל בר-מצוה החל להקפיד על שמירת מצוות. הוא סיים תיכון בגיל 16, ולמד באוניברסיטה מתמטיקה, פיסיקה והנדסה.

במלחמת העולם השנייה, עבד בצבא האמריקאי כאיש הדרכה בתחום מערכות מכ"מ (מגלה כיוון מקום), טכנולוגיה שהייתה אז מסווגת וחדשנית. לאחר המלחמה גויס ע"י ארגון "ההגנה" כמומחה למכ"מ, והצטרף לצוות של טדי קולק בניו יורק. משימתו הראשונה היתה העברת קורס מכ"מ לישראלים. בהמשך, הפעילות עבור "ההגנה" התרחבה והפכה לתעסוקה היחידה שלו. עיקרה היה רכש ציוד צבאי מעודפי הצבא האמריקאי לאחר המלחמה ובמיוחד מכשירי מכ"מ, והברחתם לארץ ישראל. עקב כך, מאוחר יותר, הוא נאלץ לברוח מארה"ב בהתראה קצרה מאד, בהשאירו מאחור אשה ושני ילדים. הסיבה לבריחה היתה, שמשמר החופים וה-FBI תפסו דוברת שהייתה בדרך לספינה מחוץ למים הטריטוריאליים. בדוברת היה ציוד צבאי מגוון שכלל גם מטוסי קרב מפורקים, והציוד היה רשום על שמו. הציוד שנתפס הושם במחסנים נעולים ואולם כשהשלטונות חזרו אליהם, גילו שהארגונים רוקנו ע"י יד נעלמה. בנוסף, שונה שם בעל הציוד, כך שלאחר שנה דוד חזר לרכישת ציוד מכ"מ נוסף. חלק מעלילות פרק זה פורסם בכמה עיתונים. (למשל:

<https://www.inn.co.il/Besheva/Article.aspx/8235>)

אתר "תולדות ישראל" שמתעד את עלילות אנשי תש"ח בהקמת המדינה למען הדורות הבאים, ראיין את דוד בנעט. (הראיון):

משפחתו הצטרפה אליו בצרפת, שם טיפלו בילדים, יתומי השואה.

בעלותו ארצה בשנת תש"ט (1949), שימש בתפקיד "קצין מכ"מ טכני ראשי" כאזרח עובד צה"ל. ציוד המכ"מ בצה"ל כלל גם מכשירי מכ"מ שהשאירו האנגלים, בנוסף לציוד שהוא שלח מארה"ב. בתפקיד זה, וגם במשך שנים רבות אח"כ, ייעץ לראשי המוסד והשב"כ בנושאים שונים, ובמיוחד בכל הנוגע להתנהגות בנוכחות מכ"מ. בהמשך נשלח שוב לארה"ב לרכש נוסף, ואח"כ עבר להיות מהנדס ראשי של מפעל "תדיר" (שהתאחד עם "ראן" והפך ל"תדיראן") ובו ייצרו רכיבים חיוניים למערכות המכ"מ.

http://jpress.org.il/Olive/APA/NLI_heb/SharedView.Article.aspx?href=DAV%2F1958%2F05%2F08&id=Ar00807&sk=55933919

בעלייתה ארצה, משפחת בנעט היתה חלק מגרעין של תנועת "השומר הדתי" שהתישב בקיבוץ כפר דרום, שפונה מרצועת עזה במלחמת העצמאות, במיקומו החדש ליד אשדוד. לאחר שנתיים בקיבוץ, עברה המשפחה למגורי מח"ל בבסיס ח"א ביפו. בעקבות עצירה לא מתוכננת אצל חברים ליד ישיבת כפר הרא"ה, התאהב בגבעה הכמעט שוממה והחליט ששם יקים יישוב לחברי הגרעין הרבים שהתפזרו בארץ. קבלת אישור לשכונה בכפר הרא"ה שנקראה "בית חזון" לא היתה פשוטה, אבל בסופו של דבר הקים שם את היישוב הקהילתי הראשון בארץ. (ייחודו של כפר, עמוד 235)

במקביל לעיסוקיו העיקריים שכללו ייעוץ רב שנים לגורמי הבטחון, חברות בסגל המייסד של "מכון לב", ובסגל אוניברסיטת בר-אילן (1955-1994), שימש שנים רבות כמהנדס ה"מכון המדעי-טכנולוגי להלכה" ותרם רבות לפיתוחים רבים כגון, מעלית שבת, טלפון שבת לבתי חולים, התקני גרמא לשבת, ומערכת טהרת פתחים. במשך עשרות שנים, נסע בנעט בהתנדבות לקהילות יהודיות שונות ברחבי העולם לייעוץ בנושא מעליות שבת, ואף נקרא להסברים לרב נסים קרליץ, מפוסקי ההלכה הבולטים של היהדות החרדית בעת פולמוס המעליות, וכן לרב ישראל רוזן ממכון צומ"ת.

על אף גילו המתקדם ממשיך בנעט לפתח מעגלים חשמליים מיוחדים המסייעים לשמירת השבת.